

DOSAR NR.
EXTRAS

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ
ÎNCHEIERE

Sedința din camera de consiliu din data de 22.05.2015
Judecător de drepturi și libertăți: VOICA VALERICA
GREFIER: DUȚĂ CRISTINA

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul București a fost reprezentat de procuror **TIBA OCTAVIAN**.

Pe rol soluționarea propunerii de luarea măsurii arestului preventiv, pentru o perioadă de 30 de zile, față de inculpatul **RUDEANU IOAN ANDREI** formulată de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București în dosarul de urmărire penală nr.

La apelul nominal făcut în ședința din camera de consiliu, *a răspuns inculpatul RUDEANU IOAN ANDREI*, personal, aflat în stare de reținere și asistat de către apărătorii aleși, avocat B.V. și L.A., cu împuternicirea pentru asistență judiciară obligatorie nr., depusă la dosarul cauzei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

.....

JUDECĂTORUL DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI,

Deliberând asupra propunerii de arestare preventivă a inculpatului RUDEANU IOAN ANDREI formulată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, constată următoarele:

Prin referatul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București nr. din data de 22.05.2015, înregistrat pe rolul Tribunalului București – Secția I a Penală la data de 22.05.2015 sub nr., s-a solicitat luarea măsurii arestării preventive față de inculpatul **RUDEANU IOAN ANDREI** pentru o perioadă de 30 zile, începând cu data de 22.05.2015 și până la data de 20.06.2015, inclusiv.

În motivarea propunerii de arestare preventivă formulată s-au arătat următoarele:

.....

Încadrarea juridică.

Fapta inculpatului **RUDEANU IOAN ANDREI**, care, în calitate de asociat și administrator al **SC A.C.S.SRL**, în perioada ianuarie 2010 - aprilie 2014, a înregistrat în contabilitatea acestei societăți, achiziții fictive de bunuri/prestări servicii, ca provenind de la SC B. SRL (CUI), SC B.I.SRL (CUI), SC A. 2002 C.SRL (CUI) și SC F.E.SRL (CUI), în valoare de lei, plus TVA în cuantum de lei, prejudiciind astfel bugetul de stat cu suma de **2.506.798 lei (echivalentul a ... euro)**, reprezentând impozit pe profit, TVA de plată și impozit pe dividende, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit. c) și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.p.

.....
Date privind urmărirea penală:

La data de 15.04.2014, la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București s-a înregistrat dosarul penal nr....., având ca obiect comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin.1 lit. c din Legea nr.241/2005, cu aplicarea art.35 alin.1 C.p., de către reprezentanții SC A.C.S.SRL (CUI), SC B. SRL (CUI), SC B.I.SRL (CUI), SC A. 2002 C.SRL (CUI) și SC F.E.SRL (CUI).

Prin ordonanța din data de 15.04.2014, s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei sub aspectul săvârșirii de către reprezentanții SC A.C.S.SRL, a infr. prev. de art. 9 alin.1 lit. c) din Legea nr.241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.p., în favoarea Parchetului de pe lângă Tribunalul București.

Ulterior, prin ordonanța nr..... din data 16.04.2014, în temeiul dispozițiilor art. 325 din Legea nr. 533/2010, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București a dispus preluarea cauzei ce forma obiectul dosarului penal nr. al Parchetului de pe lângă Tribunalul București, în vederea efectuării urmăririi penale de către această unitate de parchet, dosarul fiind înregistrat sub nr.

Prin ordonanța din data de 04.05.2015, s-a dispus începerea urmăririi penale în cauză cu privire la infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.p.

La data de 17.03.2015, la Parchetul de pe lângă Tribunalul București s-a înregistrat denunțul privind săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr.241/2005, de către reprezentanții SC A.C.S.SRL și SC A.P.P.SRL.

Ulterior, prin ordonanța nr. din data 31.03.2015, în temeiul dispozițiilor art.325 din Legea nr.533/2010, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București a dispus preluarea cauzei ce forma obiectul dosarului penal nr. al Parchetului de pe lângă Tribunalul București, în vederea efectuării urmăririi penale de către această unitate de parchet, dosarul fiind înregistrat sub nr.....

Prin ordonanța din data 06.05.2015, s-a dispus conexarea dosarului penal nr. ... la dosarul penal nr., deoarece între cauze există o strânsă legătură, astfel că

se impune conexarea lor pentru o bună înfăptuire a justiției, dosarul nou format urmând a purta nr.

Prin ordonanța din data de 19.05.2015, s-a dispus:

Efectuarea în continuare a urmăririi penale față de:

RUDEANU IOAN ANDREI, CNP:.....,, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. c) și alin. 3 din Legea nr.241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.p.

.....
La data de 21.05.2015, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de RUDEANU IOAN ANDREI sub aspectul comiterii infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit. c) și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.p.

Din probele administrate a rezultat că inculpatul RUDEANU IOAN ANDREI se află în situația prevăzută de art. 223 alin. 2 din Codul de procedură penală, întrucât a comis o infracțiune de evaziune fiscală, prevăzută și pedepsită de art. 9 alin. 1 lit. c) și alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu o pedeapsă de la 9 la 15 ani de închisoare, existând în același timp probe că lăsarea acestuia în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

La stabilirea în concret a gradului de pericol social s-a ținut seama de modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care a fost comisă fapta, de urmarea produsă, precum și de persoana, anturajul, mediul din care provine și conduita inculpatului.

Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, pentru a nu plăti către bugetul de stat taxele și impozitele aferente, inculpatul **RUDEANU IOAN ANDREI** a înregistrat în contabilitatea SC A.C.S.SRL achiziții fictive de prestări servicii în valoare de lei, plus TVA în cuantum de lei, prejudiciind astfel bugetul de stat cu suma de **2.506.798 lei (echivalentul a 585.244 euro)**, reprezentând impozit pe profit, TVA de plată și impozit pe dividende.

Prin urmare, un prim element care evidențiază un pericol social ridicat pentru persoana inculpatului este prejudiciul foarte mare.

În acest sens, trebuie arătat faptul că, în cursul anului 2010, odată cu adâncirea crizei economice, pe fondul lipsei acute de resurse financiare, **evaziunea fiscală a ajuns la dimensiunea unei probleme de securitate națională**.....

În baza eforturilor comune făcute de către instituțiile abilitate în combaterea evaziunii fiscale, s-a reușit probarea activității infracționale desfășurate de inculpații din prezenta cauză.

.....
Prin fapta sa, inculpatul **RUDEANU IOAN ANDREI** a creat posibilitatea ca alte persoane să răspundă pentru fapte pe care nu le-au comis.

Astfel fiind, singura măsură care ar putea preveni comiterea unor fapte similare de către inculpat și care, astfel, ar putea înlătura starea de pericol concret pe care inculpatul o prezintă pentru comunitate este măsura arestării preventive.

La data de 21.05.2015, procurorii Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București au dispus reținerea inculpatului RUDEANU IOAN ANDREI, pe o durată de 24 ore, începând cu data de 21.05.2015, ora 20.00, și până la data de 22.05.2015, ora 20.00.

Întrucât fapta inculpatului creează o puternică stare de nesiguranță pentru relațiile sociale referitoare la colectarea taxelor și impozitelor datorate bugetului de stat și, implicit, o stare de insecuritate pentru fiecare bugetar care, astfel, poate ajunge în situația de a nu-și mai primi salariu din lipsa fondurilor necesare, având în vedere specializarea de care a dat dovadă inculpatul în comiterea acestor infracțiuni (și-au preconstituit documente fictive de prestări servicii, au făcut plăți fictive prin bancă, etc), având în vedere faptul că o altă măsură preventivă nu și-ar atinge scopul, acela de a înlătura starea de insecuritatea pe care o implică prezența inculpatului în cadrul colectivității, având în vedere faptul că măsura arestării preventive a inculpatului este necesară în interesul urmăririi penale, se solicită admiterea prezentei propuneri.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 224 Cod procedură penală rap. la art. 223 alin. 2 Cod procedură penală.

În vederea soluționării propunerii de arestare preventivă a fost atașat dosarul nr. al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București.

În ședința din camera de consiliu de la data de 22.05.2015 a fost administrată proba cu înscrisuri în circumstanțiere pentru inculpatul RUDEANU IOAN ANDREI.

Analizând actele și lucrările dosarului, judecătorul de drepturi și libertăți reține următoarele:

Prin ordonanța din data de 04.05.2015, s-a dispus începerea urmăririi penale în cauză (in rem) cu privire la infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.p. (...)

Prin ordonanța din data de 19.05.2015 (...), s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de:

RUDEANU IOAN ANDREI, CNP:....., pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. c) și alin. 3 din Legea nr.241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.p.

.....
Prin ordonanța nr. din data de 21.05.2015 (...), Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a dispus *punerea în mișcare a acțiunii penale față de RUDEANU IOAN ANDREI* sub aspectul comiterii infracțiunii de evaziune

fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit. c) și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.p.

Prin ordonanța nr. din data de 21.05.2015 (...), procurorii Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București au dispus **reținerea inculpatului RUDEANU IOAN ANDREI**, pe o durată de 24 ore, începând cu data de 21.05.2015, ora 20.00, și până la data de 22.05.2015, ora 20.00.

Conform art. 202 alin. 1 Cod procedură penală, „măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni.”

Potrivit alin. 3 al art. 202 Cod procedură penală, “orice măsură preventivă trebuie să fie proporțională cu gravitatea acuzației aduse persoanei față de care este luată și necesară pentru realizarea scopului urmărit prin dispunerea acesteia”.

De asemenea, conform art. 223 alin. 1 Cod procedură penală, „măsura arestării preventive poate fi luată de către judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, ... numai dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și există una dintre următoarele situații:

a) inculpatul a fugit ori s-a ascuns, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată, ori a făcut pregătiri de orice natură pentru astfel de acte;

b) inculpatul încearcă să influențeze un alt participant la comiterea infracțiunii, un martor ori un expert sau să distrugă, să altereze, să ascundă ori să sustragă mijloace materiale de probă sau să determine o altă persoană să aibă un astfel de comportament;

c) inculpatul exercită presiuni asupra persoanei vătămate sau încearcă să realizeze o înțelegere frauduloasă cu aceasta;

d) există suspiciunea rezonabilă că, după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni.”

Potrivit alin. 2 al aceluiași articol, „măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune intenționată contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporală sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal și alte legi speciale, o infracțiune de trafic de stupefiante, trafic de arme, trafic de persoane, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede ori alte valori, șantaj, viol, lipsire de libertate, evaziune fiscală, ultraj, ultraj judiciar, o infracțiune de corupție, o infracțiune săvârșită prin mijloace de comunicare electronică sau o altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a

anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.”

Din aceste dispoziții legale rezultă că arestarea preventivă a unui inculpat se dispune atunci când:

1. - sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea acesteia, respectiv:

a) - să nu existe o cauză care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale

b) - există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune,

c) – inculpatul se află în una dintre situațiile prevăzute în alin. 1 lit. a-d sau alin. 2 ale art. 223 Cod procedură penală.

c) - este necesară pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori prevenirea săvârșirii unei alte infracțiuni

2. - să fie proporțională cu gravitatea acuzației aduse.

Astfel fiind, pentru a verifica dacă propunerea procurorului este întemeiată, judecătorul de drepturi și libertăți trebuie să verifice îndeplinirea condițiilor anterior expuse.

Sub aspectul primei condiții referitoare la inexistența vreunei cauze care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale, judecătorul de drepturi și libertăți o constată ca fiind îndeplinită, nefiind adusă în atenția acestuia vreo cauză care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale.

Sub aspectul existenței probelor sau a indiciilor temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune, judecătorul de drepturi și libertăți constată că în cauză ***există probe*** din care rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul ar fi săvârșit infracțiunea de evaziune fiscală în formă continuată prev. de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal (*infracțiuni de evaziune fiscală*), în accepțiunea dispozițiilor art. 97 alin. 1 Cod procedură penală, care definesc proba ca fiind *orice element de fapt care servește la constatarea existenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei, care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal.*

Dispoziția art. 97 alin. 1 Cod procedură penală trebuie interpretată prin prisma dispozițiilor art. 5 paragraful 1 lit. c din CEDO care condiționează legalitatea privării de libertate a unei persoane de existența unor motive verosimile de a bănuși că persoana care urmează a fi lipsită de libertate a săvârșit o infracțiune. În accepțiunea Curții Europene a Drepturilor Omului prin *motive verosimile* se înțeleg *date, informații de natură a convinge un observator obiectiv că este posibil ca*

persoana respectivă să fi săvârșit infracțiunea respectivă (cauza Fox, Campbell și Hartley c. Regatului Unit), fără a fi necesar ca, la momentul luării sau menținerii măsurii arestării preventive să existe probe suficiente pentru a se putea formula o acuzare completă (cauza Murray c. Regatului Unit), nefiind necesar ca persoana să fie într-un final, acuzată sau trimisă în judecată.

Tot sub aspectul suspiciunii rezonabile se mai impune a se face precizarea că probele în baza cărora poate fi dispusă o măsură preventivă nu trebuie să aibă forța probelor care stau la baza unei trimeri în judecată și, cu atât mai puțin, a unei soluții de condamnare, ci acestea trebuie să furnizeze o serie de date, informații verosimile și credibile care să susțină presupunerea rezonabilă conform căreia persoana față de care a fost declanșată urmărirea penală a săvârșit fapta/faptele de care este acuzată. Exigența în analiza probelor sporește substanțial o dată cu necesitatea stabilirii vinovăției persoanei anchetate (Cauzele Murray contra Regatului Unit, Tallat Tepe contra Turciei, Calleja c. Maltei). Lipsa inculpării sau a trimerii în judecată nu implică, în mod necesar, faptul că o privare de libertate nu urmărește un scop legitim care să fie conform cu art. 5 paragraf 1 lit. c. Existența unui asemenea scop trebuie să fie analizată independent de realizarea sa și art. 5 paragraf 1 lit. c nu presupune ca organele judiciare să fi adunat suficiente probe pentru a putea formula o punere sub acuzare, fie la momentul arestării, fie în cursul perioadei privării de libertate (Varga contra României, Marturana contra Italiei, Labita contra Italiei).

Astfel, pentru a ajunge la această concluzie, judecătorul de drepturi și libertăți, fără a face o riguroasă analiză a faptei presupus săvârșită și a mijloacelor de probă administrate până în prezent în dovedirea „acuzăției” aduse, are în vedere următoarele mijloace de probă:, constatând existența probelor din care rezultă cu prisosință suspiciunea rezonabilă că inculpatul ar fi săvârșit fapta de care este acuzat, situație în care apărările inculpatului formulate prin apărători în sens contrar nu pot fi reținute.

Apărarea inculpatului în sensul că în fapt a beneficiat de serviciile furnizate de, însă nu a găsit o altă modalitate de a îmbrăca acest act juridic decât prin încheierea contractelor cu firmele în discuție, este infirmată de probele administrate în cauză (...), în mod special, dintre acestea, judecătorul reținând declarațiile martorului, în care arată că „.....”, coroborate cu cele ale martorului, în care arată, printre altele, că „.....”, precum și cu relațiile comunicate de instituțiile bancare prin care s-au derulat aceste activități. Or, dacă sumele achitate de către inculpat erau datorate ca urmare a prestării unor servicii de către sau de către, nu se justifică de ce aceleași sume de bani (în totalitate sau în parte), retrase în numerar, se întorceau la inculpat și cu ce titlu.

Față de considerentele de fapt și teoretice anterior expuse, judecătorul de drepturi și libertăți constată că în cauză există probe din care rezultă suspiciunea

rezonabilă că inculpatul ar fi săvârșit fapta pentru care este cercetat, fiind astfel îndeplinită această condiție.

Cât privește condiția ca inculpatul să se afle în una dintre situațiile prevăzute în alin. 1 lit. a-d sau alin. 2 ale art. 223 Cod procedură penală, judecătorul o constată îndeplinită în cauză pentru considerentele ce vor fi exprimate în cele ce urmează.

Judecătorul procedează la verificarea îndeplinirii condiției prev. de art. 223 alin. 2 Cod procedură penală, invocată de procuror ca temei al arestării preventive a inculpatului, respectiv, dacă privarea de libertate a inculpatului este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

Din acest punct de vedere, judecătorul de drepturi și libertăți se raportează, pe de o parte, la *criteriile* enunțate chiar de legiuitor, respectiv, gravitatea faptei presupus săvârșite, modul și circumstanțele de comitere a acesteia, anturajul și mediul din care provine inculpatul, antecedentele sale penale, alte împrejurări privitoare la persoana sa.

Pe de altă parte, astfel cum s-a arătat în mod constant în doctrină și jurisprudență, are în vedere că *ordinea publică* înseamnă, între altele, climatul social firesc, care presupune funcționarea normală a instituțiilor statului, menținerea liniștii cetățenilor și respectarea drepturilor acestora.

În consecință, se poate considera că există o *stare de pericol pentru ordinea publică* atunci când este posibil să se producă o încălcare a regulilor de conviețuire socială, ca urmare a lăsării în libertate a inculpatului, fie prin activitatea acestuia posterioară faptei, fie prin reacția declanșată în cadrul societății de fapta comisă.

În ceea ce privește jurisprudența CEDO în această materie, Curtea a statuat în mod constant în sensul că *din cauza gravității deosebite și a reacției publicului față de acestea, unele infracțiuni pot să provoace o tulburare socială de natură a justifica o detenție provizorie, cel puțin pentru un anumit timp.* Acest motiv trebuie considerat ca relevant și suficient numai dacă este bazat pe fapte de natură să demonstreze că eliberarea acuzatului ar determina o tulburare reală a ordinii publice. În plus, privarea de libertate va continua să fie legitimă numai dacă ordinea publică va fi pe mai departe amenințată, continuarea privării de libertate neputând fi folosită ca o anticipare a pedepsei cu închisoarea (CEDO, *cauza Letellier vs. Franța din 26.06.1991*).

Or, fapta presupus săvârșită de inculpat este *deosebit de gravă și de natură să provoace o puternică rezonanță în cadrul societății* (date fiind gradul de pericol social deosebit de ridicat, ce rezultă nu numai din limitele mari de pedeapsă stabilite de legiuitor - închisoarea de la 9 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, ci și din contextul în care *fenomenul infracțional și faptele de genul celor pentru care este cercetat inculpatul cunosc o creștere îngrijorătoare* reflectată în numărul mare al cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată, natura acestora, respectiv evaziune fiscală, modalitatea concretă în care se presupune că a fost comisă, respectiv infracțiune continuată de evaziune fiscală, infracțiune cu un grad de pericol social

generic ridicat, având în vedere că acest gen de infracțiuni, prin amploarea lor deosebită *aduc atingere unei importante valori protegute de legea penală*, respectiv bugetul consolidat al statului precum și relațiile sociale prin care statul apără circuitul legal - financiar, bancar, economic, comercial și civil, prevenind și combătând circuitul ilegal al bunurilor, produs al unor infracțiuni grave prevăzute de lege și concurența loială între comercianți; numărul mare de acte materiale, intervalul îndelungat de timp în care se presupune că s-au derulat activitățile infracționale, numărul mare al persoanelor ce se presupune că au participat la activitatea infracțională, modul organizat în care se presupune că au acționat, prejudiciul creat bugetului de stat prin presupusele activități infracționale, respectiv un prejudiciu în cuantum de 2.506.798 lei - aproximativ 585.244 euro, reprezentând impozit pe profit, TVA de plată și impozit pe dividende, precum și rezonanța puternică pe care o produc în rândul societății infracțiunile de evaziune fiscală).

În consecință, lipsa unei reacții ferme a sistemului judiciar și *lăsarea inculpatului în libertate* la acest moment procesual *ar induce perturbări grave ale disciplinei publice, ale respectului față de lege, stimulând temerea colectivă că justiția nu este eficientă împotriva unor fapte deosebit de periculoase, generând astfel nu doar oroare și revoltă în societate, ci și un sentiment acut de insecuritate, dar și o încurajare a altor subiecți de a desfășura astfel de activități ilicite menite să le creeze un avantaj material rapid și ușor.*

În aceste împrejurări, faptul că inculpatul nu este cunoscut cu antecedente penale, fiind pentru prima oară implicat într-un raport penal de conflict, precum și faptul că realizează venituri licite, are familie organizată, un copil minor în întreținere, domiciliu pe teritoriul țării, nu poate justifica, cel puțin la acest moment, reținerea unui grad de pericol social redus, de natură a permite luarea unei măsuri preventive mai puțin intruzive.

Raportat la cele arătate, judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că, punerea acestuia în libertate este de natură să creeze un deosebit sentiment de îngrijorare și indignare în rândul societății.

Cât privește nemotivarea stării de pericol pentru ordinea publică de către procuror în referatul cu propunerea de arestare preventivă, invocată de către primul avocat al inculpatului, judecătorul nu o poate reține întrucât procurorul a arătat motivele pentru care a apreciat că privarea de libertate a inculpatului este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică (.....).

Pentru a se răspunde exigențelor impuse de art. 5 pct. 1 lit. c CEDO, dar și solicitării inculpatului prin avocați, judecătorul de drepturi și libertăți trebuie să analizeze și posibilitatea luării unor măsuri alternative pentru a asigura prezentarea persoanei la proces (*cauza Vrancev c. Serbiei; cauza Lelieire c. Belgiei*) pentru că numai dacă acestea nu se justifică în cazul concret se poate proceda la luarea măsurii preventive a arestării preventive față de inculpat (*cauza McKay c. Regatului Unit*).

Din acest punct de vedere și față de considerentele anterior expuse, judecătorul apreciază că, în vederea realizării scopului prevăzut de art. 202 alin. 1 Cod procedură penală, se impune privarea de libertate a inculpatului, prin măsura arestului preventiv, pentru a asigura buna desfășurare a procesului penal și pentru înlăturarea stării de pericol pentru ordinea publică.

În consecință, luarea față de inculpatul din prezenta cauză a unor măsuri alternative, cum ar fi cea a arestului la domiciliu sau a controlului judiciar, prevăzute de art. 202 alin. 4 lit. b-d Cod procedură penală, nu ar fi suficiente la acest moment, urmând să se aprecieze asupra necesității acestor măsuri pe parcursul procesului penal. Totodată, luarea uneia dintre măsurile neprivative de libertate prevăzute de art. 202 alin. 4 lit. b - d Cod procedură penală nu poate fi compatibilă cu gradul de pericol social pe care-l prezintă inculpatul dat de gravitatea faptei și de dezinvoltura cu care se presupune că ar fi fost comisă, obligațiile ce s-ar putea fixa în sarcina lui nefiind suficiente, cel puțin la acest moment al procesului penal, inculpatul prezentând o stare de pericol pentru ceilalți membri ai societății.

Apreciind, în lumina celor expuse anterior, că măsura privării de libertate a inculpatului este și *proporțională* cu gravitatea acuzației aduse, prin raportare și la natura interesului public ocrotit, judecătorul de drepturi și libertăți, în baza art. 226 alin. 1 Cod procedură penală, va admite propunerea de arestare preventivă a inculpatului RUDEANU IOAN ANDREI, formulată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București în dosarul de urmărire penală nr. și, în baza art. 226 alin. 2 Cod procedură penală rap. la art. 223 alin. 2 Cod procedură penală și art. 202 alin 1, 3 și 4 lit. e Cod procedură penală, va dispune arestarea preventivă a inculpatului *RUDEANU IOAN ANDREI* pentru o perioadă de 30 zile, începând cu data de 22.05.2015 și până la data de 20.06.2015, inclusiv.

În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare vor fi lăsate în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În baza art. 226 alin. 1 Cod procedură penală rap. la art. 223 alin. 2 Cod procedură penală admite propunerea de arestare preventivă a inculpatului **RUDEANU IOAN ANDREI**, formulată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București în dosarul de urmărire penală nr.

În baza art. 226 alin. 2 Cod procedură penală rap. la art. 223 alin. 2 Cod procedură penală și art. 202 alin 1, 3 și 4 lit. e Cod procedură penală, dispune arestarea preventivă a inculpatului **RUDEANU IOAN ANDREI**(fiul lui) **pentru o perioadă de 30 zile, începând cu data de 22.05.2015 și până la data de 20.06.2015, inclusiv.**

În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de contestație în termen de 48 de ore de la pronunțare pentru inculpat și de la comunicare pentru procuror.

Examinată și pronunțată în camera de consiliu, azi, 22.05.2015, ora 16.45.

Judecător de drepturi și libertăți
Voica Valerica

Grefier,
Duță Cristina Mihaela

.....

www.gazetadecluj.ro